

Kahramanmaraş ilinde hemodiyalize giren kronik böbrek yetersizliği hastalarında kalp fonksiyonlarının ekokardiyografi ile değerlendirilmesi

Aytekin GÜVEN (*), M. Akif BÜYÜKBEŞE (**)

ÖZET

Kronik böbrek yetersizliği (KBY) bütün vücudu etkilediği gibi daha da önemli olarak kardiyovasküler sistemi etkilemektedir. Bu çalışmada amaç, düzenli hemodiyalize giren kronik böbrek yetersizlikli hastalarda kalpte meydana gelen morfolojik ve fonksiyonel değişiklikleri ekokardiyografik (EKO) olarak değerlendirmek amacıyla planlandı.

Çalışmaya, düzenli olarak diyalize giren toplam 50 KBY'lı hasta, ve herhangi bir böbrek veya kardiyak şikayeti olmayan 40 sağlıklı olgu alındı. M-Mode eko ile özellikle sol ventrikül boyutları, iki boyutlu eko ile duvar hareket bozukluğu ve perikard değerlendirildi. Pulsed Doppler ile diastolik mitral akım ölçütleri (DMAÖ) ve renkli Doppler eko ile kapak yetersizlikleri değerlendirildi. Pulmoner arter basinci ölçümü için triküspit yetersizlik akımından yararlanıldı.

Olguların iki boyutlu eko değerlendirmesinde KBY'lı hastaların % 95'inde morfolojik değişiklikler izlendi. 45 olguda sol ventrikül hipertrofisi, 20 olguda miyokartta buzlu cam görünümü, 22 olguda kapak kalsifikasyonu, 20 olguda kapak yetersizliği, 15 olguda perikardiyal effüzyon, 11 olguda pulmoner hypertansiyon saptandı. Kontrol grubunda ise 2 olguda sol ventrikül hipertrofisi, 2 olguda kapak yetersizliği, 4 olguda mitral kapak prolapsusu saptandı. KBY grubu kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, KBY'lı hastalarda sol ventrikül erken dolusunda azalma ($p<0.05$) ve atrial doluslu artma görüldürken ($p<0.05$), E/A oranlarında azalma ve deselerasyon zamanında uzama gözlandı ($p<0.05$, $p<0.05$). İsovolumetrik relaxasyon zamanı da KBY'lı hastalarda kontrol grubundan yüksek bulundu ($p<0.05$).

KBY'lı hastalarda ekokardiyografik takip tedavini yönlendirmesinde ucuz ve invaziv olmayan bir yöntem olarak değerli bilgiler vermektedir. Bu nedenle, KBY'lı hastaların düzenli aralıklarla ekokardiyografik incelemeye tabi tutulması gerektiği kansindayız.

Anahtar kelimeler: Ekokardiyografi, kronik böbrek yetersizliği

SUMMARY

The assessment of cardiac functions of chronic renal failure patients undergoing hemodialysis by echocardiography in Kahramanmaraş city

Chronic renal failure affects significantly cardiovascular system as well as other systems of the body. In this study we aimed to investigate the morphologic and structural changes of the heart undergoing regular hemodialysis in patients with chronic renal failure, via echocardiography.

Fifty patients with chronic renal failure who were on regular hemodialysis and 40 healthy subjects without any renal or cardiac problems were included in this study. Left ventricular dimensional were assessed via M-mode echo, wall motion disorder and pericard via two-dimensional echo, diastolic mitral flow rate via pulsed Doppler and valve insufficiencies via colored Doppler echo. Tricuspid regurgitation flow was the guide for the measurement of pulmonary artery pressure.

In 95 % of the patients with chronic renal failure had morphological changes via the assessment of two-dimension echo. There were 45 patients with left ventricular hypertrophy, 20 patients with icy glass appearance of the myocardium, 22 patients with valve calcification, 20 patients with valve regurgitation, 15 patients with pericardial effusion and 11 patients with pulmonary hypertension. In the control group, 2 subjects had left ventricular hypertrophy, and there were 2 subjects with valve regurgitation and 4 subjects with mitral valve prolapse. There was a decrease in early left ventricular filling ($p<0.05$), an increase in atrial filling ($p>0.05$), a decrease in the ratio of E/A, and lengthening in the deceleration time ($p<0.05$, $p<0.05$) in patients with chronic renal failure when compared to the control group. Also, isovolumetric relaxation time was higher in patients with chronic renal failure ($p<0.05$).

Conclusion: Echocardiographic follow up gives economic, non-invasive and valuable information about patients with chronic renal failure. We concluded that these patients should be assessed by echocardiography at regular intervals.

Key words: Echocardiography, Chronic renal failure

Kronik böbrek yetersizliği (KBY) vücutun bütününe etkilediği gibi aynı zamanda kardiyovasküler sistemi de önemli oranda etkilemektedir. KBY'li hastalarda en önemli mortalite sebebi kardiyovasküler tutulumdur (1,2). Kanda dolaşan üremik toksinler dışında, lipid metabolizma bozukluğuna bağlı koroner aterosklerozda hızlanma, anemi, hipertansiyon, sıvı yüklenmesi, asit-baz dengesizliği, elektrolit bozuklukları gibi durumlar kardiyovasküler sistemin etkilenmesine neden olan faktörlerdir (3,4). Kardiyak tutulumu değerlendirmede günümüzde en kolay ve yararlı yöntemlerden biri ekokardiyografik değerlendirme medir (5).

Bu çalışma, hemodiyalize giren KBY'li hastalarda kardiyak yapıda meydana gelen değişikliklerin incelenmesi amacıyla planlandı.

MATERIAL ve METOD

Çalışmaya Kahramanmaraş ili içinde özel diyaliz merkezlerince takibi yapılan ve düzenli olarak diyalize giren toplam 50 KBY'li hasta, herhangi bir böbrek veya kardiyak şikayeti olmayan 40 sağlıklı olgu alındı. Hastaların tamamının fizik muayeneleri yapıldı. KBY'nin süresi, nedeni, diyaliz süreleri ve eşlik eden hastalıklar yönünden öyküleri alındı. Olguların tamamının kan basınçları hasta en az 15 dakika dinlendikten sonra her iki koldan 10 dakika ara ile iki defa ölçüldü ve ortalaması alındı. Olguların tamamının ekokardiyografik ölçümleme Acuson-Aspen (Acuson Computer Sonography, Mountain View, California) marka cihaz ile 2,5 MHz prob kullanılarak yapıldı. M-Mode eko ile sol ventrikül boyutları, 2-boyutlu eko ile duvar hareket bozukluğu ve perikard değerlendirildi. Pulsed Doppler ile diyastolik mitral akım ölçüleri (DMAÖ) ve renkli Doppler eko ile kapak yetersizlikleri değerlendirildi. M-mode eko ile sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu, fraksiyonel kısalma, interventrüküler septum diyastolik kalınlığı ve arka duvar diyastol sonu kalınlığı hesaplandı. Pulsed Doppler ile apikal 4 boşluk görüntüsünde mitral kapak seviyesinden DMAÖ değerlendirildi. Bu değerlendirmenin tümünde E ve A velositesi, izovolumetrik relaksasyon zamanı, erken mitral akımın deselerasyon zamanı ve akcelerasyon zamanı ölçüldü ve kaydedildi (6). Pulmoner arter basıncı ölçümlü için triküspit yetersizlik (TY) akımından yararlanıldı. Triküspit yetersizlik jeti değerlendirilmesinde apikal, subkostal ve parasternal kesitler kullanıldı. Sıralanan kesitlerde renkli Doppler ile değerlendirilen triküspit yetersizliği jetine paralel olarak girilerek, Continue Doppler ile spektral akım örnekleri içerisinde TY jet akımının zarfı tam oluşturduğu en uygun kayıt içerisinde, en yüksek akım hızı örneklerinin 3 ardışık atımın ortalaması alındı. Modifiye Bernoulli eşitliği $4v^2$ (v = akım hızı, cm/sn) kullanılarak triküspit kapağı ait sağ ventrikül ile atriyum arası sistolik gradiyent hesaplandı. Bu gradiyente 10 mmHg sağ atriyal basıncı ilave edilerek pulmoner arter basıncı hesaplandı (7).

Çalışmada elde edilen veriler ortalama \pm standart sapma olarak verildi. Gruplar arasındaki ortalama değer farkları, student's-t testi ile incelendi. P değeri <0.05 ise istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

BULGULAR

Hastaların demografik özellikleri Tablo 1'de verilmiştir. Olguların iki boyutlu ekokardiyografik değerlendirilmesinde; KBY'li hastaların % 95'inde morfolojik değişiklikler izlendi. Olguların 45'inde sol ventrikül hipertrofisi, 20'sinde miyokartta buzlu cam görünümü, 22'sinde kapak kalsifikasyonu, 20'sinde kapak yetersizliği, 15'inde perikardiyal effüzyon, 11'inde pulmoner hipertansiyon ve 7'sinde sol ventrikül sistolik fonksiyon bozukluğu saptandı. Kontrol grubunda ise 2 olguda sol ventrikül hipertrofisi, 2 olguda kapak yetersizliği, 4 olguda mitral kapak prolapsusu saptandı. Sol ventrikül boyutları sistolik fonksiyon parametreleri Tablo 2'de verilmiştir. Diyastolik fonksiyon parametreleri de Tablo 3'te verilmiştir. Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, KBY'li hastalarda sol ventrikül erken dolusunda azalma ($p<0.05$) ve atrial doluştan artma görültürken ($p<0.05$), E/A oranlarında azalma ve deselerasyon zamanında uzama gözlemedi ($p<0.05$, $p<0.05$). Izovolumetrik relaksasyon zamanı da KBY'li hastalarda kontrol grubundan yüksek bulundu ($p<0.05$).

TARTIŞMA

KBY kardiyovasküler sistem üzerinde morfolojik ve fonksiyonel değişikliklere yol açabilmektedir. Morfolojik değişiklikler iki boyutlu ekokardiyografide sol ventrikül hipertrofisi, miyokartta buzlu cam görünümü, atrium ve ventrikül boyutlarında genişleme, mitral anuler ve aort kapak kalsifikasyonu, perikardiyal efüzyon şeklinde olabilir (8-14). Fonksiyonel olarak da Doppler ekokardiyografide diyastolik disfonksiyon şeklinde ortaya çıkabilir (15,16). KBY'li hastalarda miyokard kolajen içeriği artar ve yaygın miyokard fibrosizi oluşur; sonuçta sol ventrikül diyastolik fonksiyon bozukluğuna neden olur (14,15). KBY'li hastaların çoğu nefes darlığından yakınır. Bazı hastalarda üremik akciğer veya sol

Tablo 1. Hastalar ve kontrol grubunun temel özellikleri.

	KBY grubu (n=50)	Kontrol grubu (n=40)
Erkek	35	25
Kadın	15	15
Yaş (yıl)	35±10	32±8
Kan basıncı		
Sistolik (mmHg)	140±15	110±10
Diyastolik (mmHg)	80±20	70±15
KBY süresi (yıl)	14±8	-
Diyaliz süresi (yıl)	5±3	-

Tablo 2. Sol ventrikül boyutları ve sistolik fonksiyon parameteleri.

	KBY Grubu (n=50)	Kontrol Grubu (n=40)	P
İnter ventriküler septum kalınlığı (cm)	1.42±0.5	0.91±0.4	<0.05
Arka duvar kalınlığı (cm)	1.38±0.4	0.89±0.3	<0.05
Diyastol sonu çap (cm)	4.44±0.5	4.22±0.4	>0.05
Sistol sonu çap (cm)	2.3±0.3	2.2±0.3	>0.05
Ejeksiyon fraksiyonu (%)	60±6	64±5	>0.05
Fraksiyonel kısalma (%)	35±5	35±4	>0.05

Tablo 3. Sol ventrikül Doppler ekokardiyografi parametreleri.

	KBY Grubu (n=50)	Kontrol Grubu (n=40)	P
Mitral E (cm/sn)	50±15	77±15	<0.05
Mitral A (cm/sn)	75±12	55±13	<0.05
E/A	0.66±0.1	1.4±0.15	<0.05
Akselerasyon zamanı (msn)	160±22	168±20	<0.05
Deselerasyon zamanı (msn)	205±25	145±25	<0.05
İzovolumetrik relaksasyon zamani (msn)	110±16	84±15	<0.05

ventrikül disfonksiyonu neden olarak gösterilse de, çoğu hastada bu durum yoktur. Bu grup hastalarda dispneenin etiyolojisinde diyastolik disfonksiyon bulunur ve bu nedenle, basit ve invaziv olmayan bir yöntem olan ekokardiyografik inceleme, sol ventrikül sistolik ve diyastolik fonksiyonları hakkında ayrıntılı bilgi verir ve hastanın solunum sıkıntısının ayrıci tanısını sağlar.

KBY'lı hastalarda sol ventrikül hipertrofisi önemli oranda görülür⁽¹⁷⁾ ve bunun da kardiyak aritmilere yatkınlık oluşturduğu ve ani ölümlere neden olduğu bilinmektedir⁽¹⁸⁾. Yine, KBY'lı hastalarda kalp kapak kalsifikasyonu ve anüler kalsifikasyon sık görülür. Kapaklardaki kalsifikasyon oranı arttıkça, hem yetersizlik hem de darlığı yol açabilmektedir. Yapılan çalışmalar da, hastalığın süresi uzadıkça kalsifikasyon miktarının da arttığı gözlenmiştir. Bu durum kalsiyum ve fosfor oranındaki dengesizlikten kaynaklanmaktadır^(19,20). Perikardial efüzyon özellikle diyalize giren hastalarda sık görülür ve genellikle kronik dönemde meydana geldiği için akut semptomlara yol açmaz. Bu grup hastalar eğer semptomatik hale gelirlerse, tedavi olarak diyaliz sürelerinin ve sıklığının artırılması önerilir. Sol ventrikül fonksiyon bozukluğu KBY'lı hastalarda önemli bir sorundur. Hem volüm yüklenmesi hem de üremik toksinler sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu üzerine negatif

etki yapar. KBY'lı hastalarda düşük ejeksiyon fraksiyonu durumunda mortalite daha çok artar⁽¹⁰⁾. Sol ventrikül fonksiyonlarının değerlendirilmesinde ve tedaviye cevabın takibinde ekokardiyografi oldukça değerli bir yöntemdir.

Sonuç olarak, KBY'lı hastalarda mortalite büyük oranda kardiyovasküler komplikasyonlardan dolayı olmaktadır ve bu durumun değerlendirilmesinde ekokardiyografik takip tedavinin yönlendirilmesinde ucuz ve invaziv olmayan bir yöntem olarak değerli bilgiler vermektedir. Bu nedenle, KBY'lı hastaların düzenli aralıklarla ekokardiyografik incelemeye tabi tutulması gereği kansındayız.

KAYNAKLAR

- Huting J, Kramer W, Schutterle G, et al: Analysis of left ventricular changes associated with chronic hemodialysis. A noninvasive follow-up study. Nephron 49:284-90, 1988.
- Parfrey PS, Harnett JD, Barre PE: The natural history of myocardial disease in dialysis patients. J Am Soc Nephrol 2:2-12, 1991.
- Hakim RM, Lazarous JM: Medical aspects of hemodialysis. Brenner BM. The Kidney. WB Saunders, Philadelphia 1805-808, 1986.
- Brown JH, Hunt LP, Vites NF, et al: Comparative mortality from cardiovascular disease in patients with chronic renal failure. Nephrol Dial Transplant 9:1136-42, 1984.
- Cohen JL, Barooh B, Segal KR, et al: Two-dimensional echocardiographic findings in patients on hemodialysis for more than six months. Am J Cardiol 60:743-5, 1987.
- Yamamoto K, Masuyama T, Tanouchi J, et al: Peak early diastolic filling velocity may decrease with preload augmentation: effect of concomitant increase in a rate of left atrial pressure drop in early diastole. J Am Soc Echocardiogr 6:245-50, 1993.
- Currie PJ, Seward JB, Chan KL, et al: Continuous wave Doppler determination of right ventricular pressure: a simultaneous Doppler-catheterization study in 127 patients. J Am Coll Cardiol 6:750-6, 1985.
- Guerin A, Marchais S, Pannier B, et al: Cardiac anomalies in chronic renal failure. Press Med 29:274-80, 2000.
- D'Cruz IA, Madu EC: Progression to calcific mitral stenosis in end-stage renal disease. Am J Kidney Dis 26(6):956-9, 1995.
- Parfrey PS, Griffiths SM, Harnett JD, et al: Outcome of congestive heart failure, dilated cardiomyopathy, hypertrophic hyperkinetic disease, and ischemic heart disease in dialysis patients. Am J Nephrol 10 (3):213-21, 1990.
- Foley RN, Parfrey PS, Kent GM, et al: Serial change in echocardiographic parameters and cardiac failure in end-stage renal disease. J Am Soc Nephrol 11:912-6, 2000.
- Bruzgilewicz P, Grzeszak W, Czernek-Bruzgilewicz J, et al: Systolic and diastolic function of left ventricle in patients with chronic renal failure during hemodialysis. Pol Arch Med Wewn 92(1):27-34, 1994.
- Resie H, Terzic R, Begic Z, et al: Echocardiographic changes in patients with chronic renal insufficiency on hemodialysis. Med Arh 53:21-3, 1999.
- Gorny J, Mocarska B, Dowgird M, et al: Effect of hemodialysis on left ventricular contractility. Pol Arch Med Wewn 86(1):1-8, 1991.
- Facchin L, Vescovo G, Levedianos G, et al: Left ventricular morphology and diastolic function in uremia: echocardiographic evidence of a specific cardiomyopathy. Br Heart J 74:174-9, 1995.
- Wizemann V, Blank S, Kramer W: Diastolic dysfunction of the left ventricle in dialysis patients. Contrib Nephrol 106:106-9, 1994.
- Mameczur D, Kidawa Z, Dryjanski T: Clinical analysis of cardiac arrhythmias in patients with chronic renal failure treated conservatively. II. Evaluation of the relationship between cardiac arrhythmias and some echocardiographic indices-preliminary investigations. Pol Arch Wewn 90(6):445-9, 1993.
- Levy D, Anderson KM, Savage DD, et al: Risk of ventricular arrhythmias in left ventricular hypertrophy: The Framingham Heart Study. Am J Cardiol 60:560-5, 1987.
- Straumann E, Meyer B, Misteli M, et al: Aortic and mitral valve disease in patients with end-stage renal disease on long term hemodialysis. Br Heart J 67:236-9, 1992.
- Chhabra SC, Puri S, Wander GS, et al: Mitral annular calcification in untreated chronic renal failure. J Assoc Physicians India 40(2):91-4, 1992.